

Van de redactie

Veranderingen getest

In dit *Advocatenblad* zit veel beweging. Lang bestaande regelingen worden veranderd en dit nummer test of dat verbeteringen zijn. De kinderalimentatie moet eenvoudiger – het is geen revolutie maar is het zinvol? Het strafrecht moet sneller – komt er dan nog een advocaat aan te pas? Taakstraffen moeten beperkt, minimumstraffen verplicht – maar waarom weet niemand. En dat er nog geen comparitie mogelijk is meteen na aanbrengen, dat de hoogste bestuursrechter nog altijd bij de Raad van State huist – had dat niet al lang beter gemoeten? Of anders gekund?

Een zzp'er heeft niet veel op met vastigheid, al komen sommigen onvrijwillig in die positie terecht. Advocaat-zzp'ers lijkt het nog relatief goed te vergaan. Ze zijn blij dat ze niet langer aan het kantoorspel hoeven mee te doen, al missen sommigen na een paar jaar 'de collegialiteit en het kantoor dat alles voor ze regelt.' Ook al ontbreekt een vangnet, met een open houding en brede blik blij je ver te kunnen komen. In tijden van crisis laten zzp'ers zien dat ze lef hebben.

Wat er niet verandert? De tijdloosheid van kunst en de uitkomst van lezersonderzoeken. De redactie heeft zelfs een kunstenaar gevonden die het leuk vindt om naar advocaten te kijken. En we hebben in het lezersonderzoek gezien dat u het blad nog net zo waardeert als drie jaar geleden, toen het blad ook deze ruime voldoende kreeg: een 7,4.

RvS: minimumstraffen onwenselijk

De invoering van minimumstraffen voor gevallen waarin een persoon eerder is veroordeeld wegens een misdrijf waarop een gevangenisstraf van twaalf jaar of meer staat, is 'onwenselijk,' zo meldt het vorige maand gepubliceerde advies. Minimumstraffen kunnen gerechtvaardigd zijn als oplossing voor een 'welomschreven ernstig probleem bij de straftoemeting, aldus de Afdeling advisering, 'maar het bestaan van een dergelijk probleem

wordt niet onderbouwd. Dat rechters "het niet goed zouden doen" wordt door het kabinet uitdrukkelijk weersproken. Ook de effectiviteit van minimumstraffen voor het terugdringen van recidive – in het bijzonder de door het kabinet veronderstelde preventieve werking ervan – wordt niet onderbouwd.' Het advies aan het kabinet luidt dan ook het voorstel te heroverwegen.

Verdiepen in sharia

Het is zinvol als Nederlandse rechters zich informeren over de sharia. Dat stelt Léon Buskens, hoogleraar Recht en cultuur in islamitische samenlevingen in de uitgave *Rechtstreeks* van de Raad voor de rechtspraak dat onlangs verscheen. Verschillende onderzoekers bespreken in deze publicatie de verhouding tussen de sharia, het recht en de rechtsstaat. Er wordt ingegaan op de betekenis van islamitische beginselen en regels voor de Nederlandse rechtspraak en wat deze voor de huidige rechtspraktijk betekenen.

Correctie en aanvulling: No cure no pay

In het korte bericht 'No cure no pay mag via familie' in het vorige nummer (*Advocatenblad* 2012-1, p. 2) hebben we naar aanleiding van de uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam van 13 december jl. geschreven dat het Hof van Discipline de in het geding zijnde financieringsconstructie ontoelaatbaar vond omdat advocaat Verkruijsen 'zijn eigen provisie bepaalt en diens belang daarbij strijdig is met dat van zijn cliënt'. Dit had moeten zijn (citerend uit het arrest van het Gerechtshof Amsterdam): wat het Hof van Discipline de advocaat verweet 'is dat hij,

bij het bepalen van de omvang van de vergoeding die de NLS [betrokken procesfonds, red.] bedong, een tegenstrijdig belang heeft gehad.'

De eerste twee zinnen van het bericht luiden: 'Richt een stichting op, benoem je moeder en oom in het bestuur en je kunt als advocaat werken op no cure no pay-basis. Het Gerechtshof Amsterdam besliste op 13 december dat deze financieringsconstructie van Gijs Verkruijsen en De Nederlandse Letselstichting (...)' Het is mogelijk dat hierin wordt gelezen dat advocaat Verkruijsen de stichting NLS zou hebben

opgericht, dat hij familieleden in het bestuur zou hebben benoemd en dat hij dit deed om op no cure no pay basis te kunnen werken. Dit hebben we echter niet willen suggereren. Verkruijsen beklemtoont dat in de procedures voor rechtbank en hof is komen vast te staan dat hij de NLS niet heeft opgericht, zijn familieleden niet in het bestuur heeft benoemd en niet zelf op no cure no pay basis heeft gewerkt.

Het arrest van het hof is na te lezen:

LJN BU8763.

(de redactie)